

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΥΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥ 1910

(Παλιές αναμνήσεις)

"Όταν κατά τόν Αθωροιστο τοῦ 1910 έγιναν ἡ νέες ἐκλογές, ὅποτε κατετροπώθησαν τὰ παλαιὰ κόμματα καὶ ἐπέτυχεν ὁ Βενιζέλος, ἐκωλύθη καὶ διενεμήθη ἡ ἐξῆς ὁδὸς «Κάλλιπια ἢ ἡ ν. τραγουδιῶν» δηλαδὴ τραγουδιῶν τῆς «κάλλιπς», ὑπὸ τῶν ἑπόντων λόγων ἢ μονολόγων ἢ μοιρολογιῶν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Πρῶτο ἐρχόταν σὴ σειρὰ τὸ τραγοῦδι τοῦ κινδυνεύοντος ἡγορηθῆναι :

Τενεζεδένια κάλλιπ μου, ἄν ἔβρω ἀσπροπρόσωπος θὰ σὲ μαλαματσόσω, καὶ τὸ πετόι μου σόσω.

Καὶ μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω τ' εἰμ' ἀπάνω στὸ συμφέρο!... Ἀκολούθοσε τὸ τραγοῦδι τοῦ ἀποτρονύοντος «παλαιομαρτωλοῦ» :

Τὸ ν Κάλλιπ η, κάλλιπ, δὲν γελῶς. Ἐγὼ κ' ἄν δὲν κερδίσω καὶ πάλι μέσω στὴ Βουλῆ, θὰ ἔρθω νὰ καθήσω.

Καὶ στὰ πέντε βιλαέτια, φάτε, πῆτε μοῦ' ἀδέσφια.

"Ἦρχοντο κατόιν τὰ μὲ ὀνόματα ἐπιφανῶν πολιτικῶν τραγοῦδια.

Στὸν Κ α λ ο γ ε ρ ὀ π ο υ λ ὀ π χ. λέγαν τὰ ἐξῆς :

Πέντε ποτικὸι βαρβάτοι — Δὲν μπορῶ νὰ κλείσω μάτι — μοῦ ζεστρώνουν τὸ κρεββάτι, — δὲν μᾶς σοῦξε τὸ παλατι — κ' ἄλλοι τρεῖς πιὸ πεινασμένοι, — κάλλιπ, σὸσε με καὶ μὲνη — μοῦ τὸ σάχαν οἱ καϊμένοι. — Ἦρθ' ὁ κομπος εἰς τὸ χτέν!...

"Ἄλλα λές κ' ἄλλα μοῦ κάνεις βάλθηρες νὰ μὲ ζουρολάνης!...

Τοῦ Καλλιφρονᾶ.

Σκοῦφος μοῦ ἦταν ὁ χαρὸς, μὲ μία... καλπονόθενι, καὶ φουρνε σοροκο, τρεβάσο—μάνι—μάνι μεσ' στῆς Βουλῆς,μορὲ παιδιὰ, καὶ βάζω πλωρη στὴ Βουλῆ μοναχὰ μὲ τὸ φλόκο, νὰ πιάσω τὸ λιμαν.

Καλλιφρονῆς κλπ. ἐξήτησαν ὄργανωτάς καὶ γὰρ τὰ δικὰ τους σώματα. Ὁ τακτικὸς ὅμως στρατὸς περιέμενε στὸ λαὸ δὲν προκάλυψε κανένα ἐνθουσιασμό, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ἐξῆς :

"Όταν ὄρισθη δι' ἀλογιαφῆς πούσους ἄντρες ἔπρεπε νὰ χορηγῆ καθε' Ἑλληνικῆ ἐπαρχία γιὰ τὸν τακτικὸ στρατὸ, ἢ ἀναλογία τῆς Αἰγίνης ἦσαν διὸ στρατιώτες. Οἱ Αἰγινῆτες ὅμως δυστροποῦσαν νὰ τοὺς δόσουν καὶ τότε ὁ Φαβέρος ἀναγκάστηκε νὰ στείλῃ ἐκεῖ διὸ λόχους στρατιωτῶν. Οἱ λόχοι αὐτοὶ ἔμειναν 4 μέρους στὴν Αἶγινα, συντηροῦμενοι ἀναγκαστικῶς ἀπὸ τοὺς Αἰγινῆτες, οἱ ὅποιοι πλήρωναν μιά δραχμὴ τὴν ἡμέρα γιὰ κάθε στρατιώτη. Στὸ τέλος οἱ Αἰγινῆτες ἀναγκάστηκαν νὰ παραδώσουν τοὺς διὸ νεοσυλλέκτους.

Μὲ τὰ ἴδια καταναγκαστικὰ μέτρα ἐγίνε ἡ στρατολογία καὶ στὴν Πελοπόννησο.

Μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Καποδίστρια καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ Φαβέρου, τὴ διοίκησιν τοῦ τακτικῶ στρατοῦ ἀνέλαβε ὁ Βαναρὸς συνταγματάρχης "Εὐντεκ.

Νέος ὄργανισμὸς ἐπεβλήθη τότε στὸ στρατεῖα καὶ νέα στολή, ὅμοια μὲ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν μεγάλωσαν καὶ τοὺς ὄριστικῆ καὶ ἐπίδομα ἀπὸ 150 δραχμῆς γιὰ τὴ στολή τους. Ὡστόσο, λόγω τῶν διαφορῶν ἐμφυλίων ταξικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ τακτικὸς στρατὸς παρεμείληθη καὶ ἔφτασε σὲ κακὸ σημεῖο, μέχρις ὅτου, μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ "Οθωνος, ἡ Ἀντιβασιλεία συνεκάλεσε στὸ Νάυπλιο ὅλα τὰ τακτικὰ σώματα καὶ τὰ διέλυσε, βάζοντας σὲ διαθεσιμότητα τοὺς ἀξιωματικούς καὶ καταργώντας τοὺς βαθμοὺς των.

"Ἀπὸ τότε ἄρχισε νέα σοβαρῶτερη προσπάθεια γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μας.

"Ορὲ μίρι, πάντα μίρι

βάστα—βάστα τρεχαντήρι...

Στὰς ἐκλογὰς ἐκείνας ἀπέτυχεν στὰ Κύθηρα καὶ ὁ Στάης, γιὰ πρῶτη φορὰ. Πράγμα τὸ ὁποῖον τοῦ φαινόταν ἀνεξήγητο. Ἀντ' αὐτοῦ ἐπέτυχεν ὁ μακαριστὸς ὁ Δελακοβιάς.

"Ἐοι τὸ τραγοῦδι του, ἦταν...αἰνίγμα.

Μαῦρος εἶμαι σὺν κάρβονο, Στὸ Μ α υ ρ ο β ο ῦ ν ι κάθομαι, καρβουναριὸ δὲν εἶμαι, καὶ ἡγεμόν δὲν εἶμαι, κ' ὅλα μαυρίζω, βρὲ παιδιὰ, εἰς τὸ Τσιούγο βραίζκομαι, καὶ ζορᾶσας δὲν εἶμαι, στὴν ἄγια Μ α ῦ ρ α εἶμαι. Τὴ Μαύρη θάλασσα γροικῶ, ἔλατε τώρα, βρὲ παιδιὰ, θάλασσινοὺς δὲν εἶμαι, νὰ τὸρῆστε τί εἶμαι ;

"Ἐπίσης κινδυνέυειν τότε καὶ ὁ μακαριστὸς Π ρ ω ε ρ ο π α π α δ ᾶ κ η ς :

"Αἱ Νικόλα, βοήθα με. κ' ἴσως καρβαντζῶσω. τὸ Κάρβο—Καλποτενεκέ, κιντήλα νὰ τοῦ πάρω !... Μέσα στῆς "Ἀξιάς (Νάξου) τὰ μέρη ἠτοκιοτῆρον ἢ Μαιρὴ !...

Στὸν Β ο υ δ ο ῦ ρ η παθόντα ἀπίστευτον νίλαν στὴ Χαλκίδα, τῆς ὁποίας ἔως τότε ἦταν ὁ ἀπίστευτος πολιτικὸς :

"Ἄπ' τὰ ἄπατα" βγολμένοι, μιάς κάλλιπ τὰ γράφω, καὶ σὺν πρην, μουτζουρωμένους, γαιῶ ὡ χαιρε φοικαρά !

Τοῦ Β η ρ φ ε ι α δ ᾶ κ η ς, ἐξαφανισθέντος ἐκκοιτε πολιτικῶς :

Ἐέλω νὰ πάω στὴν Ἀραπιά, νὰ πάρω ἴβαν Ἀραπῆ, νὰ κάθομαι νὰ τὸν φωτῶ : — πῶς βγήκες ἀπ' τὴν κάλλιπ ; Γιὰ ἰδὲς ἐκεῖ καϊφιματα, Μαῦρες βαφεὲς καὶ χρώματα !

Στὸν Κ α ρ ε δ ᾶ λ η τῶ Βόλον :

Μαῦρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ Βονά, Μὲ κίματα καὶ ἔχασα, στὴν κάλλιπ μαῦρο πέφτει, Τετόρη τε καὶ Πέφτη !...

"Ἡ Σάτσα" λέγει στὸ τέλος ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα τραγοῦδια μεγάλων ἀνδρῶν, ἀλλὰ αὐτὰ συμπεριλήθησαν στὴ Μ ε λ ᾶ ν ἢ ν βιβλίο.

"Όταν ἐκδοθῆ, θὰ τὰ ἀναδημοσιεύσουμε ἐγκαίρως.

"Ο ΠΑΛΗΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ

"Ἐνα βράδυ, ὁ δοῦξ τοῦ Βουγρίζαμι εἶχε καλέσει στὸ ἀνάκτορό του μερικὸς φίλους του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ διάσημο συγγραφεὴ Ντραίντεν. Μετὰ τὸ δείπνο, ὁ καλεσμένοί τοῦ δοῦκος ἄρχισαν νὰ συζητοῦν γιὰ τὴν συγγραμικὴ ἱκανότητα καθέναν τους δε λοχιώτερο ὅτι ἦταν τελείως κάτοχος τῆς ἱκανότητος αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως, ἀπὸ λόγο σὲ λόγο, ἦλθαν σὲ ἀντεγκλήσεις, ἀπεφάσισαν νὰ γράψῃ ὁ καθένας τους ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴ καὶ νὰ παραδώσουν κατέπιν τὰ χειρογράφα τοὺς στὸν Ντραίντεν γιὰ νὰ ἀποφανθῇ αὐτὸς ποῖο ἦταν τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα. Ἐτοῖ πράγματι καὶ ἐγίνε. Ὁ Ντραίντεν μάλῃζε τὰ χειρογράφα καὶ ἀφου τὰ ἐδιάρβασεν ἐδίωξεν ὅτι τὸ καλύτερο ἦταν τοῦ Λόρδου Ντοροσέ.Οἱ παρεπισησκόμενοι, ξέροντας ὅτι ὁ Λόρδος Ντοροσέ κάθε ἄλλο παρά γιὰ τὸ λογοτεχνικὸ του ἦφος φημιζόταν,ἀπήτησαν τότε ἀπὸ τὸν Ντραίντεν νὰ τοὺς διαβάσῃ τὸ κείμενον ποῦ τὸσον τοῦ εἶχε ἀρῆσει. Ὁ Ντραίντεν ἀμέσως ἐπῆρε τὸ βραβεῦθεν χειρογράφο καὶ ἐδιάρβασε τὰ ἐξῆς :

"Τὴν πρῶτην προσοχῆς Μαῦρον θὰ μετρήσω εἰς τὸν Ι. Ντραίντεν ἢ εἰς τὴν διατογὴν του τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων λίρῶν στεγνῶν ἄς παρ' αὐτοῦ ἔλαβον εἰς μετρητὰ δι' ἀπομικτῶν μου χοπῶν. Τῆ 15 Ἀπριλίου 1686. Λόρδος Ντοροσέ..."

